

RANDI JACOBSEN
KALMAR LINDENSKOV

8. november innstillaði kirkjuráðið á Tvøroyri Petur Martin Rasmussen til prestastarvið á Tvøroyri. Innstillingin var einmælt, og tí er eingin ivi um, at kirkjumálaráðið fer at útnevna hann til starvið.

Hetta verður ein heilt nýggjur kapitull í livinum hjá Petur Martin, sum er komin so mikið upp í árin, at hann væntar hetta starvið at vera tað seinasta fasta hjá sær.

1. juli fór hann úr starvinum sum dómróður, og síðan hevur hann bara fingist við leyst og fast.

Tað er ikki so ofta, at prestastörv eru leys at søkja, og tá nú starvið á Tvøroyri varð lýst leyst, avgjörði Petur Martin at søkja, ikki bara tí at har var eitt starv, men eisini tí tað er nakað annað at fara til Suðuroyar enn at vera norðanfjörðs.

- Eg kenni nógv fólk har suðuri, og eg vitjaði eisini ofta í Suðuroynni sum dómróður. Mær dámar sera væl suðuroyingar, og eg vænti at fara at trívast væl har.

Fjølbroyttar arbeiðsroyndir

Sum prestur í skjótt 35 ár hevur Petur Martin roynt eitt sindur av hvørjum. Tað fyrsta árið, tá hann eftir lokna útbúgving kom heim

í 1961, virkaði hann sum hjálparprestur í Klaksvík fyri Jóhan Nielsen, sum fór í fólkatingið.

Frá 1962 til 1966 undirvísti hann á studentaskúlanum í Høydølum, og tað seinasta árið av hesum var hann samstundis hjálparprestur í Havn. Síðan var hann í fimm ár kalskappelanur í Havnini.

Hadani fór hann til Eiðis at vera prestur og var har í 12 ár.

Í 1983 fekk hann starv á gudfrøðideildini á Fróðskaparsetrinum, og hetta starv hevði hann til 1991, tá hann bleiv dómróður.

Tað er ikki tí, at hann ikki stóðast, at hann hevur skift starv nakrar ferðir.

Ikki ov leingi sama prest

- Mær dámdi til dómis sera væl á Eiði, men tað tæni hvørki prestinum sjálvum ella kirkjufólkinum at vera í árávis í sama starvi. Tað er keðiligt hjá kirkjufólkinum bara at hoyra sama prest, og fyrri prestin verður tað ov einstáttað. Tað er deiligt at kenna fólkin og fáa góðar vinir, men tað hevur eisini sínar vansar, sigur Petur Martin, sum her m.a. hugsar um at skula vera prestur við jarðarferðir hjá teimum, hann kandi væl.

- Soleiðis upplivdi eg tað, tá eg fór av Eiði, men eg havi bara góð minni frá teimum árunum, og vit blivu so nógv eiðisfólk, at børn okk-

Eg fari at trívast væl á Tvøroyri

- Tað tæni bæði prestinum sjálvum og kirkjufólkinum best, at prestar ikki eru ov leingi í sama starvi, sigur Petur Martin Rasmussen, sum væntandi beint eftir nýggjgár verður innsettur sum prestur á Tvøroyri

ara stundum enn onkuntið tosa eiðismál.

- Tað er ódrísi í Havn. Sjálvt um eg eisini kenni fólk her væl, komi eg ikki so tætt inn á tey. Ábygd kemur presturin at kenna hvørt menniskja.

Petur Martin er eisini fegin um tey árin, hann var á Fróðskaparsetrinum. Arbeiðið var góð ein samanseting av undirvising og gransking. Fleiri teirra, sum nú eru prestar, byrjaðu at lesa gudfrøði hjá Petur Martin á Fróðskaparsetrinum.

Vit mugu eisini granska

- Arbeiðsviðurskiptini á

Fróðskaparsetrinum vóru sera góð. Tað vóru stundir bæði til at granska og undirvísing, og tað er harmiligt, at gudfrøðideildin varð niðurlagt, tí tað er neyðugt, at vit eisini granska okkara mál og okkara søgu. Føroyar eru takksamt granskingsaróki, tí her liggur so nógv ógjort, og tí granska onnur fyrri okkum. Ofta verður tað smoygt inn í onkra ideologi, sum ikki hóskar. Harvið er ikki sagt, at alt, sum vit gera, er gott.

Petur Martin leggur stórán dent á málið, tá hann skrivur sínar prædikur. Honum dámar væl arbeiða við at fáa málið at sita.

- Eg royni eisini alla tíðina

at hugsa um, hvørjum eg prædiki fyrri og at láða orðingarnar eftir teimum, soleiðis at tey skilja tað, ið sagt verður.

Tá dómróður skuldi setast í 1991, helt Petur Martin hetta starv vera áhugavert at royna, og hann fekk starvið. Honum dámdi væl at vera prestur í Havn, men tað vóru ávisir trupulleikar tengdir at yrkinum, og tí segði hann upp í summar.

Tríggir ymiskir prestar

Alt tað hevur hann ikki hug at tosa um, tí nú fer hann undir eitt nýtt tíðarskeið sum prestur.

- Eg haldi tað vera nokkso

stuttligt, at vit verða tríggir prestar í Suðuroynni, ymiskir viðvíkjandi royndum. Heri Joensen hevur verið í Vági í nokkur ár. Andreas Andreassen er nýggjur prestur og byrjar nú í Hvalba. Og so á Tvøroyri, sum havi verið prestur í meira enn ein mansaldur. Tað skuldi verið ein góð samanseting, sigur Petur Martin.

randi

Í hesum døgum er torført at meta um ein er keyptur ella seldur. Tað veri seg bæði í gerandisdegnum og tá SvF verður tendrað. Tá skiggja er ruddaður fyri meðsomu handilslýsingunum, kemur Dagur og Vika og borreidur við veruleikum.

Tað er nú staðfest, at jólamáðurin, veittrar o. s. fr. - eru sandoyingar. Hvi føroyski jólamáðurin, sum er kendur um allan heim, tosar sandoyarmál hjá okkum, er spurningur hjá fólkalívsfrøðingum og øðrum serkønum at svara.

Jólaalendarin er annars hugnaligur at lurta eftir, har Katrin og omman lata lúkurnar upp og práta so hugaligar hvønn mongum. Eg øvundi teimum báðum, sum hava so góðar stundir at vera saman. Tað er ikki øllum onnum og

ommubørnum í boði í okkara útarbeiðandi tíð, og fær meg at minnast aftur á tíðina, tá onnur vóru onnur, og børn vóru børn. Kanska henda stólvenja ikki gloymd á bygd?

Týskvöldið var sending um nýtslu av antibiotika, sum verður nýtt at víðgera bæði menniskju og dýr móti sjúku. Best kenda antibiotiski heilivágur er penicilin, og tað var eisini nevnt onkra ferðina. Í innihaldinum var einki nýtt at frætta um trupulleikarnar av at so stórar mongdir av hesum heilivág verður nýtt, sum kann hava álvarsliga ávirkan á umhvørvi, menniskju. Vitjað varð á Heilsufrøðiligu starvssviti, men vit fingu ongantíð at vita, hvussu persónurin æt, ella hvat starvshætti hon hevur. Kommunulæknarnar í Havn kenna tey flestu í høvuðstaðnum, men hvussu við hyggjararunum í Svínøi ella Sumba? Onnur orsök til orkymlanina var eisini, at sjónvarpsmaðurin nýtti so nógv fremmand heiti fyrri heilivág, og ikki gjørdi sær ómak at umseta medisinsku heiti. Hvát vakumiseraðar enterokokkar? Tað er ov lætt at flyta til aðra rás,

tá ikki meir verður gjørt burtur úr, og tað er ivaleyst ikki ætlanin við at framleiða føroyskt tilfar.

Hóskvöldið royndi bretska prinsessan Diana at greiða frá sínum "kongaligu" trupulleikum, fyrri at fáa bretska fólkið á gotuni at skilja sína stöðu. Eftir at hava sæð sendingina fyrstu ferð í BBC Prime, og nú aftur í SvF, eri eg alt meira sannførd um, at her er talan um eina orkymlaða kvinnu, sum nú bert hevur ein dreyum um at gerast nýggja Florence Nightengale, eftir at kongahúsið og ómenniskjansligi fjølmiðlaheimurin, hevur oyðilagt livsinnihald hennara. Frásagnin var nógv merkt av úttanatlæru, og bar boð um tað, sum hevur verið sagt, at uppiokan er gjørd yvir eitt heilt ár. Hvussu kundi Diana úttan at blunka annars svara spurninginum um at bæði hon og Charles høvdu verið ótrúgv í hjúnarlagnum? Hvát munnu synirir, sum hon tosaði nógv um at verja móti ágangi, halda um mammuna í hesi sending? Ikki lógið at menniskju, sum liva í slíkum "korum", gerast sálárliga sjúk.

Dagný Joensen